

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
RZECZNIK PRASOWY
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 11 marca 2015 r.

Pan

Adam Michnik

Redaktor Naczelny

„Gazeta Wyborcza”

Szanowny Panie Redaktorze,

Na podstawie art. 31 a *ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo Prasowe* (Dz. U. Nr 5, poz. 24 ze zm.) wnoszę o pilne zamieszczenie sprostowania nieprawdziwych informacji, które znalazły się w artykule pt. „Wieczna kara dla ćpuna”, autorstwa redaktor Ewy Siedleckiej, opublikowanym w dzienniku „Gazeta Wyborcza” 11 marca 2015 r. (str.3).

We wspomnianym artykule zawarte zostały nieprawdziwe informacje, że po wejściu w życie nowelizacji Kodeksu karnego z 20 lutego 2015 r. „osoby uzależnione czy upośledzone wpadną w tryb kodeksu karnego przewidziany dla pedofilów i psychopatów”.

Należy wyraźnie zaznaczyć, że nieprawdziwe jest stwierdzenie, że powyższa nowelizacja spowoduje, iż sprawca skazany w związku z uzależnieniem od narkotyków wejdzie w ten sam reżim odpowiedzialności co pedofile i psychopaci. Nowelizacja przewiduje możliwość orzeczenia przymusowej terapii w zakładzie psychiatrycznym tylko wtedy, gdy ustawa tak stanowi. Można ją będzie więc orzec tylko wobec osób niepoczytalnych, osób o ograniczonej poczytalności czy wobec osób, które popełniły określone przestępstwa np. zabójstwo w związku z zaburzeniem preferencji seksualnych. Samo popełnienie przestępstwa w związku z uzależnieniem od narkotyków nie jest podstawą do umieszczenia w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym.

Wbrew twierdzeniom autora artykułu, sąd nie może orzec pobytu w zakładzie psychiatrycznym tylko na tej podstawie, że sprawca popełnił czyn w związku z uzależnieniem od alkoholu lub narkotyków. Wynika to w sposób jasny z art. 93 b § 5 kk, 93 d kk i 93 g kk.

Nieprawdą jest więc, że osoby uzależnione trafią do tego samego reżimu co pedofile, czy psychopaci. Niezgodna z prawdą jest także teza, że powyższa nowelizacja Kodeksu karnego przewiduje rozszerzenie możliwości orzekania izolacji postpenalnej w stosunku do obowiązującej ustawy o sprawcach niebezpiecznych.

Nieprawdziwe jest także stwierdzenie, że sprawca o ograniczonej poczytalności taki jak wymieniony w artykule Pan Radosław A. najpierw musi odbyć karę pozbawienia wolności, a następnie leczenie. Nowelizowany art. 202 a KKW wyraźnie bowiem daje możliwość, aby w przypadku orzeczonej kary pozbawienia wolności skierować sprawcę na terapię przed odbyciem kary lub w trakcie jej odbywania, a pobyt w zakładzie psychiatrycznym zalicza się do okresu odbytej kary.

Nieprawdziwa jest także kolejna zawarta w artykule teza, że po zmianie przepisów Kodeksu karnego zmieni się filozofia nowelizacji ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2011 r., której przepisy „miały zachęcać uzależnionego do leczenia”, bo, jak twierdzi autor po wejściu w życie nowelizacji Kodeksu karnego „preferowana będzie odwrotna kolejność: najpierw kara, a potem leczenie”.

Należy wyjaśnić, że nowelizacja Kodeksu karnego z 20 lutego 2015 r. nie zmienia kolejności wykonywania kary i terapii w stosunku do sprawców uzależnionych. Powyższa nowelizacja nie zmienia ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w związku z tym w dalszym ciągu zastosowanie będzie miał art. 71 tej ustawy, zgodnie z którym:

- W razie skazania osoby uzależnionej, (...), na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, sąd może orzec umieszczenie sprawcy przed wykonaniem kary w odpowiednim zakładzie opieki zdrowotnej.

- Czasu pobytu w zakładzie opieki zdrowotnej nie określa się z góry, nie może on jednak być dłuższy niż 2 lata; o zwolnieniu z zakładu rozstrzyga sąd na podstawie wyników leczenia lub rehabilitacji. Jeżeli skazany nie poddaje się leczeniu lub rehabilitacji albo dopuszcza się rażącego naruszenia regulaminu zakładu opieki zdrowotnej, zwolnienie może nastąpić także na wniosek zakładu prowadzącego leczenie.

- Sąd rozstrzyga po zakończeniu leczenia lub rehabilitacji, czy orzeczoną karę pozbawienia wolności należy wykonać.

Należy podkreślić, że jeśli sąd rozstrzygnie, że osoba popełniająca przestępstwo w związku z uzależnieniem powinna w dalszym ciągu odbyć karę pozbawienia wolności, kieruje ją do zakładu karnego. W sytuacji, gdy w trakcie odbywania kary sprawca w dalszym ciągu wykazuje uzależnienie od narkotyków lub innych substancji jest kierowany do oddziału terapeutycznego. Następuje to na podstawie już obowiązującego i niezmienianego art. 96 KKW. W sytuacji, gdy pomimo leczenia w trakcie odbywania kary skazany w dalszym ciągu wykazuje silne uzależnienie i stwarza zagrożenie, sąd może na podstawie art. 93 d § 4 orzec środek zabezpieczający w postaci kolejnej terapii. Sąd podejmuje decyzje na 6 miesięcy przed odbyciem kary. Przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii mają natomiast pierwszeństwo na zasadzie *lex specialis*, nie wyłączają jednak całkowicie przepisów Kodeksu karnego dotyczących środków zabezpieczających.

W związku z powyższym, żądam pilnego opublikowania sprostowania następującej treści:

„Nieprawdą jest, że wskutek nowelizacji Kodeksu karnego z 20.02.2015 r. osoby uzależnione wpadną w tryb kodeksu karnego przewidziany dla pedofilów i psychopatów”.

RZECZNIK PRASOWY
Ministra Sprawiedliwości
Patrycja Loose